

elektronická
KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 17 - září 2011

Aktuálně
Podzimní sraz kapitánů
Víkend divoké vody

Nový program
Přehled nabídky pro VS

Naplnit svůj slib

Kapitánky a kapitáni!

Skončily letošní prázdniny a s nimi naše tábory. Neslyšel jsem ani nečetl nic o nějakém maléru, takže asi byly úspěšné až pohodové a ve velké míře splnily svůj hlavní cíl – vyvrcholení celoroční skautské výchovy. Mnozí jste na nich stačili ochutnat a vyzkoušet vodácké doplňky nového skautského programu a naši sličnou novinku Plavby Čolka a Žabky, vodáckou variantu stezky vlčat a světlušek.

Na skautské křižovatce je uvedeno, že Junák má 45 000 členů a na jiném místě, že letošních táborů se zúčastní (věřím, že tedy zúčastnilo) 23 000 dětí. Není ono to málo? I když odečteme dospělé a starší rovery, kteří v tomto součtu asi uvedeni nejsou, přestože své letní akce měli rovněž, zdá se mi procento neúčasti na táborech příliš velké.

Je tomu tak i u vodních skautů a skautek? Jestliže ano, co teď na začátku skautského roku uděláme, abychom na táborech 2012 měli všechny, které v oddílech registrujeme a vedeme? Zvýšíme atraktivnost? Přitlačíme na povinnost? Budeme více komunikovat s těmi rodiči, pro které jsme pouhým spolkem bavícím jejich děti, když na ně sami ne-

mají čas? Sdělíme jim s dostatečným předstihem datum příštích táborů, aby si na tu dobu neplánovali atraktivní celoročinnou dovolenou?

Cest a způsobů k promyšlení taktiky je mnoho, nejhorší je však nechat to plavat, ono to bude za rok lepší. Nebude. Zkusme letošní hit Hodnocení kvality. I když se nám někomu může zdát, že zrovna pro nás tam jsou kritéria nevhodná a nenaplnitelná, i když můžeme mít obavu, že podle nich uvízneme na velmi nízké úrovni, se kterou se raději nechlubit, již pouhým pročitáním každý objeví něco, co může zlepšit. A mohu-li něco zlepšit, pak musím, pokud chci plnit činovnícký slib.

V těchto dnech je to desáté výročí teroristických útoků na obchodní centrum v New Yorku, na Pentagon a zmařený útok zřejmě na americký Bílý dům, při nichž přišlo o život tři tisíce lidí.

Je to dávno? Je to daleko? Je to tak hrůzné, že to těm našim, kteří mnohdy ani nebyli na světě, raději nebudeme připomínat? Je to projev deformovaného islámu, který zrovna nás na mušce nemá?

Jenže: červencový výbuch v Oslu a vražedný masakr na norském ostrově Utoya provedl křesťan Breivik.

Desáté výročí útoku na Světové obchodní centrum je tedy příležitostí k zamyšlení, jak naplnit skautský slib být připraven i na „kdyby“. To „kdyby“ není tak zcela nereálné.

Vezír =V=

Podzimní sraz kapitánů 4

Víkend divoké vody 5

Jamboree očima vodáků 6

Programová nabídka pro VS 10

výročí: Rössler-Ořovský 14

Na činnost Síť vodních skautů poskytly od vydání minulého čísla do uzávěrky tohoto čísla eKP dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující přístavy a oddíly:

411.01	OVS Cheb	100 Kč
317.01	OVS Vikingové Tábor	140 Kč

Zvláštní příspěvky na činnost KVS zasílejte na účet KVS 666 55 333 / 5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska).

Předprázdninové zasedání HKVS

Sešli jsme se před koncem června tradičně na Ústředí Junáka. Hvězdář bohužel kvůli pracovním povinnostem nemohl přijít osobně, vyzkoušeli jsme tedy účast přes Skype, což fungovalo poměrně dobře. Zato za námi dorazil starosta Junáka Chosé.

SKAUTSKÉ STOLETÍ

Bohužel se dosud nepovedlo najít dobrovolníka se zájmem o vodáckou historii, který by pomáhal oddílům VS v účasti na projektu Skautské století. Doufáme, že i přesto využijete jedinečné možnosti zaznamenat skautskou historii dříve, než odejdou poslední pamětníci, a zapojíte se svým oddílem, kmenem či přístavem.

NOVÉ NÁČELNICTVO

Vezír nás informoval o fungování nového Náčelnictva. Vezír a Pavlík zůstávají na svých místech v komisi pro zvláštní jednotky a metodické skupině NJ pro program. Rádi bychom měli svého zástupce i v komisi pro kroj. Náčelnictvo by rádo rozšířilo působnost vyhlášky o bezpečnosti i na suchozemské oddíly, čímž by se rapidně zvýšil počet potencionálních uchazečů o Kapku. Je tedy třeba kurzy i zkoušky propagovat i mezi suchozemskými skauty.

Co se projednalo na červnovém jednání HKVS ve zkratce:

- (ne)zapojení vodních skautů do projektu Skautské století
- informace o nově zvoleném Náčelnictvu Junáka a zapojení VS do činnosti jeho pracovních skupin
- zapojení VS do celostátního vzdělávacího projektu Klíče pro život
- finance a hospodaření
- podoba matrosek pro výrobu v JUNu
- schválena zkušební komise pro ZVM na LK Drager
- schválen návrh na udělení Medaile Bronzového bobra

KLÍČE PRO ŽIVOT

Chosé nám pomohl vyjasnit některé sporné body v projektu Klíče pro život. Jde o celostátní projekt, jehož jedna oblast si klade za cíl vytvoření a ověření vzdělávacího modulu pro mladé vedoucí ve vodáckých oddílech a kroužcích. Do projektu by se mohla zapojit Námořní akademie, termíny a několik dalších drobností jsou ale bohužel proti nám, takže v současnosti není jisté, jestli se to povede.

RŮZNÉ

Znovu jsme se věnovali neutěše-

né otázce financí. Pozitivní je, že nám byla přidělena účelová dotace z Ústředí a dostali jsme dar na vydání plaveb pro vodní vlčata a žabičky. Hvězdář přinesl první vzorky vodáckých součástí kroje z JUNu – matrosku, kraba a kovové sendviče. S drobnými úpravami byly schváleny, takže snad v dohledné době budou k dostání. K všeobecné spokojenosti dopadla rady Tortugy, které se zúčastnil Amateur, Oscar a Bimbo. Obdrželi a projednali jsme nový návrh na udělení medaile Bronzového bobra. Jihočeský kraj dodal jména svých komisařů pro KZ, návrh byl schválen, stejně jako zkušební komise pro zkoušku vodáckého minima na LK Drager.

KVALITNÍ HKVS

Příště máme v plánu dodělat vodácké připomínky k Hodnocení kvality základních jednotek, což nám umožní začít pracovat na vizi a kritériích kvalitního HKVS. To určitě nezvládneme sami a budeme potřebovat vaši pomoc. Bližší informace budou následovat, zatím můžete přemýšlet o tom, jak by kvalitní HKVS měl podle vás vypadat.

Liška

HKVS na Námořní akademii

Skautské prázdniny bývají nabitě a nejinak je tomu u členů HKVS. V létě navíc není tolik chuti jezdit do přehřáté Prahy, takže jsme zvolili pro naše zasedání jiné místo. Nejprve jsme se v neúplném počtu potkali na LK Drager, oficiálně a všichni aktivní členové pak na ČLK VS Námořní akademie. Jednali jsme v parném dni až do bitvy s piráty, takže jsme měli poměrně dost času vyřešit vše podstatné.

HODNOCENÍ KVALITY

Hlavním úkolem bylo dokončit připomínky k projektu Hodnocení kvality, chyběl nám oddíl a družina, což se povedlo.

Probíhá komunikace s týmem, který má projekt na starosti a má snahu naše připomínky v nějaké formě do kritérií zahrnout. Je tedy pravděpodobné, že hodnocení kvality bude brát ohled i na specifika vodních skautů. Stále však všichni můžete vkládat připomínky ke konkrétním kritériím na webu (www.skaut.cz/kvalita).

Naším dalším úkolem bude vytvořit vizi kvalitního HKVS, zatím plánujeme úvodní schůzku s Dickem ohledně obecných pravidel vytváření vize a kritérií.

PODZIMNÍ SRAZ A PLAVBY

Dále jsme prodiskutovali náplň podzimního srazu a Vezír dodal

Co se projednalo na prázdninovém jednání HKVS na Námořní akademii ve zkratce:

- připomínkování kritérií hodnocení kvality pro jednotky „oddíl“ a „družina“ z hlediska vodních skautů
- program podzimního srazu kapitánů v Plzni
- doporučení jednotkám VS k používání Nováčka a Plaveb vodních vlčat a žabiček
- setkání vzdělavatelů: termín, obsah, pozvání
- výroční předvánoční setkání HKVS vč. krajských kapitánů na Tortuze v Nymburce

některé další požadavky týkající se zejména výstupů a nových informací z Náčelnictva.

Vzhledem k tomu, že byly konečně vydány plavby pro vodní vlčata a žabičky a už jsou k dispozici k zakoupení, jednohlasně jsme odsouhlasili doporučení jejich užívání všem jednotkám VS.

SETKÁNÍ VZDĚLAVATELŮ

Vzhledem k aktuálním potřebám a plánům v oblasti vodáckého vzdělávání jsme se shodli, že by bylo užitečné, aby se všichni lektori, instruktoři a další, kteří se okolo vzdělávání pohybují, sešli. Výstupem by měla být krom „obyčejné-

ho“ setkání vodáckých vzdělavatelů také termínová i personální koordinace vzdělávacích akcí na další rok. Hlavními úkoly setkání bude také (do)rozdělení úkolů na tvorbu vodáckých metodik a dokončení kompetenčních profilů jednotlivých stupňů vodáckého vzdělávání.

Podrobný program se připravuje. Budeme rádi za další návrhy toho, co vás pálí a co byste rádi vyřešili. Nápady pošlete na adresu vychovy@hkvs.cz.

Teď to nejdůležitější – termín – 4.–6. 11. v Praze. Hlavní setkání proběhne v sobotu, bude ale možné přijet již v pátek nebo zůstat do neděle.

TORTUGA

Domluvili jsme se ještě na jednom důležitém termínu a to předvánočním setkání na Tortuze. Setkání volených členů HKVS, krajských kapitánů, předsedů komisí a nositelů řádu Stříbrného bobra proběhne 2.–3. 12. Chtěli bychom nabídnout program na sobotu pro zájemce (kterých bude jistě většina).

Další rada nás čeká 26.9. v Praze na Senovážném náměstí.

Liška

Už odebíráš infokanál vodních skautů?

Je to jednoduché!

Po přihlášení na Skautskou křižovatku přejdi do nastavení svého účtu (<http://krizovatka.skaut.cz/zmena-mych-udaju/>), v dolní části si zaškrtni odběr informačního kanálu „Vodní skauting“ a pokud neodebíráš Kapitánskou poštu, můžeš si zaškrtnout i tu (neovlivní to odběr přes web HKVS).

Více informací v Kapitánské poště 10/2010 nebo v článku na webu HKVS.

Podzimní sraz kapitánů je konečně tu!

V tradičním termínu o víkendu před podzimními prázdninami se opět sejdou všichni aktivní vodní skauti na Ústředním srazu kapitánů. Přijďte si odpočinout, pozdravit se s kamarády, něco nového se přiučit, prostě užít si akci, kterou pro vás připravuje někdo jiný a můžete si tak oddechnout od obvyklého shonu.

Podzimní sraz se ponese v duchu Navigamu, a proto se bude konat nedaleko místa jeho konání. Ubytování budeme v základní škole v Chotíkově a na tábořišti Navigamu u Boleveckého rybníka se pojedeme podívat.

Stejně jako na minulých srazech bude přihlašování probíhat online a to od pondělí 19. září do pátku 14. října. Budete si moct zvolit, jaký z nabízených programů vás láká nejvíce. Když kliknete na název programu, zobrazí se vám podrobnosti, což vám pomůže při výběru. Zatrhněte také, která jídla budete jíst, umožní to objednat správné množství porcí tak, aby nikdo neměl hlad, a zbytečně jsme neplýtvali.

CO VÁS ČEKÁ?

Podzimní sraz je zaměřen více na výchovnou stránku naší činnosti, vody si užijeme zase na jaře. Krom toho nás čeká i řada dalšího. V pátek večer se dozvíte, čím se zabýval HKVS v posledním půlroce a také budete mít prostor pro setkání v rámci krajů. To je plně v režii krajských kapitánů.

V sobotu vás čeká práce v komi-

sích s úvodem, o čem to je a kam se můžete přidat. Rozdělení tedy proběhne až na místě. Dále jsou v plánu informace k Navigamu (podrobněji viz samostatný článek), hodnocení závodu Přes tři jezy, volitelné bloky o výchově a večer očekávaný bál ve stylu Titaniku. Přibalte si nějaké dobové oblečení.

V neděli vzhledem k pozitivním ohlasům znovu zařazujeme Gejzír nápadů.

NEPŘEHLÉDNĚTE

Na popud z hodnocení minulého srazu jsme v pátek zařadili blok seznamovacích her. Účast je dobrovolná, ale určitě to bude stát za to.

První sobotní dopolední blok bude věnován povídání o jednotlivých výchovných kategoriích z různých úhlů. Přijedou za námi hosté z odboru vīchat a světlušek, skautů a skautek, personalistiky (činnovníci na středisku) a dojde i na oldskauty. Každý tedy bude mít příležitost dozvědět se něco nového o věkové

kategorii, se kterou pracuje.

Modulové kapitánské zkoušky bude věnováno několik bloků. Z nových témat je připravena přednáška o meteorologii a psychologii a zátěžových normách. Zájemce čekají i testy z minulých přednášek (lodě a teorie a metodika plavby) a ze samostatné přípravy (vody).

Do Gejzíru nápadů se může zapojit každý, kdo má nápad na nějaký zajímavý program pro ostatní. Naučte se nové dovednosti, zahrajte si hru, diskutujte, možností je neřeberně. Kolem školy je poměrně rozsáhlá zahrada a hřiště, což je možné v případě slušného počasí taktéž využít. Obohatit to nemusí až tak oddílovou činnost jako spíše samotné činnovníky. Návrhy posílejte Dytě (dytta.k@gmail.com) do 14. října.

Podrobný program si můžete prohlédnout na webu HKVS, kde najdete i přihlášku.

Na všechny se těšíme!

Liška

PODZIMNÍ SRAZ KAPITÁNŮ

CO: Ústřední sraz kapitánů

PRO KOHO: pro všechny činnovníky VS

KDY: 21. – 23. října 2011

KDE: ZŠ Chotíkov (nedaleko Plzně), 49°47'46.365"N, 13°18'45.386"E

CENA: 350 Kč, zálohu 200 Kč zaplatit do 17. října na účet KVS: 666 55 333/5500. Variabilní symbol XXXXX (místo písmen doplň číslo přístavu/střediska) a do poznámky uveď svůj kód, který obdržíš v potvrzovacím mailu o přijetí přihlášky. Pokud budeš platit za víc osob najednou, uveď kódy za VŠECHNY, za které platíš!

PŘIHLÁŠOVÁNÍ: 19. září – 14. října 2011

Víkend divoké vody i pro tebe!

Stojím na koze jezu a rozhlížím se. „Je trochu víc vody, včera přšelo.“ Nechce se mi to líbit. Mám tu partu malých děček. Zvládnou to sjet? Zvládnou to sjet já?

„Plave!“ „Hoď mu něco, ne!“ „Drž tu loď nad vodou...!“ „Bacha na ten šutr!“ Běžím zběsile po břehu, děcka i s lodí mi unáší proud do další peřeje. Jak je jenom dostat z té vody...

Tak! Pěkně si to rozpádluju a hezkým obloučkem do vracáku. „To je ono!“, slyším ze břehu. Zase výjezd, taky hezké. Naplňuje mě spokojenost. Teďka už jenom ten váleček přede mnou. Blížím se. „Pádluj, pádluj, pádluj!!“ Pozdě. Krysím. Loď v tahu, pádlo v tahu. A co dál?

Jsou vám tyto situace důvěrně známé? Sami jste je už někdy zažili nebo o nich byť jenom slyšeli? Nebo prostě jenom nechcete, aby se něco takového stalo vám?

Chceš se naučit jezdit na divoké vodě (WW II) nebo se ve své jízdě zdokonalit? Plniš modulovou kapitánskou zkoušku a chceš získat praxi na divoké vodě, nebo se prostě chceš naučit něčemu novému? Ovládat loď (kanoe, kajak, raft), přejíždět proud, vyjíždět a najíždět do vracáku, zacházet s házečkou a zachraňovat tonoucí?

Proto je tu víkend divoké vody!

V rámci víkendu se budete moci teoreticky, ale hlavně i prakticky připravit na jízdu na divoké vodě

do obtížnosti WW 2. Vše vychází z požadavků kapitánské zkoušky a instruktora vodní turistiky. Zkušení lektori pro vás připravili program, kde budete mít možnost si vyzkoušet několik typů lodí (kanoe, kajak, raft, ...) a jízdu na nich, naučit se zachraňovat sebe i další z rychle tekoucí vody, nehledě na materiál. Poznáte vhodné vybavení na takovou vodu a vyzkoušíte si práci s ním. Budete se moci zeptat snad na cokoli z oblasti divokých vod. Na praxi je vyhrazeno celých 8 hodin čistého času na umělém slalomovém kanále.

Nepodceňte vybavení! Doporučená výbava je dlouhý neopren (long john), helma, vesta, pádlo, vodácká bunda, neoprenové boty nebo ponožky. Počítejte s tím, že ve vodě pár hodin strávíte, proto věnujte své výbavě náležitou pozornost.

Existuje spousta půjčoven, kde si

lze takové vybavení půjčit.

Lodě budou zajištěné. Pokud však máte loďku vlastní a chcete na ní jezdit, klidně si ji přivezte a předvedte, co umíte.

V ceně jsou dva teplé obědy (polévka + pečivo) hned po příchodu z kanálu. A v sobotu večer se bude grilovat. Ideální příležitost zeptat se lektorů na to, co vás na divoké vodě zajímá. Ostatní jídlo si účastníci zařizují samostatně.

A ubytování je zajištěné na místě u kanálu, v klubovně rakovnických vodáků. Spí se na postelích, palandách, letištích a na zemi. Žádné stany, pěkně v pohodlí a teploučku a to hnedka u kanálu.

Máš nějaké dotazy, zajímá tě, co se na kurzu bude podrobněji dít nebo se jen chceš zeptat na něco ohledně divoké vody? Přihlaš se nebo nás kontaktuj!

tým KLŠVS+ILŠ za podpory HKVS

VÍKEND DIVOKÉ VODY

KDY: 14. – 16. října 2011

KDE: umělý slalomový kanál Roztoky u Křivoklátu

GPS Loc: 50°1'30.093"N, 13°51'39.298"E

PRO KOHO: pro všechny vodní i suchozemské skauty, od 15-ti let. Nezáleží na zkušenostech, ale na nadšeni a odhodlání.

ZAČÁTEK: v pátek 14. října v 18:30

KONEC: v neděli 16. října v 15:00

ZA KOLIK: 450,- Kč (platba na místě po příjezdu)

PŘIHLÁŠKA: na webu - **UZÁVĚRKA PŘIHLÁŠEK:** 1. října 2011

KONTAKT: Tomáš „Slunda“ Litera - tomaslitera@hotmail.com

22. světové jamboree očima vodáků

Letos v létě proběhlo 22. světové jamboree ve Švédsku, kterého se zúčastnilo v rámci českého kontingentu i několik vodáků. Jak vnímali různé stránky jamboree vodáci – servisáci?

IST EXPERIENCE (Křeček)

Zdá se to už tak dávno, kdy jsme se společně s dalšími desítkami českých servisáků začínali připravovat na jamboree ve Švédsku. Tehdy přišla informace, že Švédů slíbili vlastní program pro IST (international service team). Většina z nás se k tomu stavěla trochu s rezervou, ale nakonec se to povedlo.

Celé jamboree jsme měli možnost společně se svou patrolou (skupinka lidí z práce) plnit nejrůznější aktivity, účastnit se programů k zamyšlení o skautingu i našem životě, jezdit na vozíčku, tančovat mezinárodní tance a dokonce se učit švédsky. Jak už to bývá, některé programy byly naprosto skvělé a budeme na ně vzpomínat ještě dlouho, jiné byly slabší. Nejvíce ale záleželo na lidech. Skvělá parta a dobrý lektor udělají z jakéhokoliv tématu úžasný a nezapomenutelný program. Motivací pro ty nášiv-

FOTO: JAN HRNČR - MARBUEL

kochtivé bylo ocenění stříbrným či zlatým odznakem na nášivku podle počtu absolvovaných programů.

Švédů splnili své předsevzetí udělat vlastní programy pro servisáky a my jim za to děkujeme!

SETKÁNÍ S JINOU KULTUROU (Krápník)

Při své práci na jamboree jsem měla možnost seznámit se s lidmi ze všech možných zemí, různých

kultur i různého vyznání. Jedno setkání s osobou, na kterou jen tak nezapomenu, bych ráda zprostředkovala i ostatním.

Setkala jsem se s Pákistáncem jménem Farooq. Farooq je ženatý, má dvě malé krásné děti a pracuje jako technik u letadel. Protože zrovna začínalo období Ramadánu, začali jsme si spolu povídat i o otázkách víry a rozdílného pohledu muslimů a křesťanů na svět a dostali jsme se až k otázkám ženské emancipace, která se prý již objevuje i v Pákistánu. Farooq, ačkoliv je poměrně otevřený změnám a emancipaci se úplně nebrání, měl v jedné věci naprosté jasně. Bylo to nošení burky – oděvu, který zakrývá celou postavu ženy i její obličej. Když pominu fakt, že zahalená žena je prý pro něj mnohem více sexy, protože může fantazírovat, vyslovil Farooq myšlenku, která mě přiměla zamyslet se nad problémem i z jiného úhlu. V Pákistánu totiž slovo pro „ženu“ v překladu znamená „zahalená postava“. A proto se zeptal: „Kdyby tedy ženy přestaly nosit burky a zahalovat svou postavu, mohly by být stále ještě nazývány ženami, tedy „zahalenými postavami“?“

Je mi jasné, že tato otázka nepo-

FOTO: JAN HRNČR - MARBUEL

třebuje odpověď a že v souvislosti s ostatními hledisky je trochu malicherná, ale právě proto si myslím, že je důležitá. Ukazuje totiž na to, jak jsou oba světy rozdílné...

EXPOSTÁNKY (Klusajda)

Při obcházení expostánkového městečka se vám nejspíš mohlo stát, že jste se objevili úplně jinde, než jste původně zamýšleli a cesta byla kratší, než byste čekali. Třeba cesta z Indie do Kanady vám zabrala pouhých pět minut.

Pokud někoho při procházení hlavní třídy Time Avenue (kde stály expostany) alespoň jednou nešťvaly ty hrozné davy lidí, byl tam nejspíš až po zavíračce.

Kdo stihl všechny stánky obejít za jeden den a v každém absolvovat všechny aktivity, byl nejspíš superman.

Z některých stanů se vám nepodařilo odejít, aniž byste slíbili, že se do jejich země určitě přijedete podívat.

Kdo odjížděl z jamboree bez obrovské tašky plné letáčků a suvenýrů, nejspíš nebyl v expostanech.

Občas se vám mohlo stát, že jste při procházce kolem expostanů ucítili cizí, nejlépe arabskou ruku na rameni a při hlasitěm: „Jú ár frend, hau ár jú? End vér ár jú from?“ se prostě museli smát.

Kdo se alespoň jednou nedivil „Co že je to za zemi? O té jsem nikdy neslyšel/a...“, je buď světaznalý, tož klobouk dolů, anebo nenavštívil

všechny expostánky.

Pár konkrétních zemí:

- Pokud jste chtěli navštívit rakouský stánek, nezbylo vám nic jiného, než si řádně zařvat: „There are no kangaroos in Austria!“

- Není nad to ochutnat pravou kolumbijskou kávu z rukou sličného svalnatého opáleného Kolumbijce.

- Kdo by se nechtěl vyfotit v mexickém sombéro, libanonském kloboučku či s alžírskými šperky?

- Únava, stres? Na to pomáhá pravá thajská masáž, přímo v thajském expostanu.

- Ozdoby a ozdůbky z různých koutů světa: indické malování hennou, výroba krásných indonéských korálků, hong-kongská tetování všeho druhu, výroba přívěšků s va-

ším jménem v arabštině a mnoho dalších.

- Ochutnávky „křupek k televizi“ z Malajsie ve formě různých pražených oříšků, sušenek z všelikých rostlin nebo sladkém sirupu zabaléném v tabákovém listu, byly prostě k nezaplacení.

Na závěr: aktivit a ochutnavek bylo v expostáncích mnoho a popisování by zabralo hoooodně místa. Abych to shrnula: expostánky = celý svět na dlani. No řekněte, kde se vám poštěstí pokecat si s lidmi z tolika různých zemí a zároveň poznat alespoň část jejich kultury?

CULTURAL FESTIVAL DAY (Káťa)

K jednomu z nejneobyčejnějších zážitků na Jamboree jistě patřil i Cultural Festival Day. Den, kdy

vám při průchodu tábořištěm připadalo, jako by se svět smrskl do jedné malé vesnice... Na rohu uličky u japonských stanů jsme si mohli vyzkoušet namalovat své vlastní „nengajo“ - tradiční japonské přání. Odvedle se ozývala nezaměnitelná symfonie bubeníků z Trinidadu a Tobago. Kousek dále jste narazili na průvod brazilských tanečnic či ochutnali praženou hmyzí pochoutku. Každý si připravil ochutnávku ze své vlasti, ze své kultury, sám ze sebe... Neopakovatelná atmosféra celého dne pak vyvrcholila závěrečnou show v aréně, na kterou účastníci přicházeli v karnevalovém průvodu, který jen podtrhl rozmanitost světa.

PRÁCE (Liška)

Na jamboree bylo tolik lákavých činností, že bychom málem zapomněli na hlavní náplň dne servisačka – práci. Pracovní zařazení bylo různé – hlídání tábořiště, kuchyně, provázení návštěvníků, program... Český kontingent připravil dva workshopy do Global Development Village (Světová rozvojová vesnice) – jeden o rozdílech mezi totalitou a demokracií a druhý o povodních a ochraně před nimi,

který jsem měla na starosti spolu s dalšími dvěma servisačkami.

Náš pracovní den začínal v devět hodin vztyčením vlajky a poradou. Po 10 hodině dorazili účastníci na program, který probíhal až do 12 hodin. Na oběd nám vozili sendviče, protože do jídelny a zpět to bylo příliš daleko na pouhou hodinu. Od jedné hodiny do tří zase workshop s další skupinou. Pak už jenom úklid a nabrat síly na další den. Dva dny jsme měli dokonce volno a mohli jsme si užít jamboree v plném proudu.

Nejzajímavější bylo potkávat

účastníky z různých zemí a pozorovat je. Suverénně nejlepší byla skupina z Jihoafrické republiky, která svým nasazením strhla i jinak poměrně rezervované Finy. Japonci měli dle očekávání potíže s angličtinou, takže bylo poněkud náročnější je zapojit (GDV obcházela bohužel jen tlumočnice z angličtiny do ruštiny). A kupodivu, drtivá většina účastníků z jiných zemí neměla s povodněmi žádné zkušenosti, takže jsme snad splnili cíl naučit je něčemu novému.

Křeček, Krápník, Klusajda, Káťa a Liška

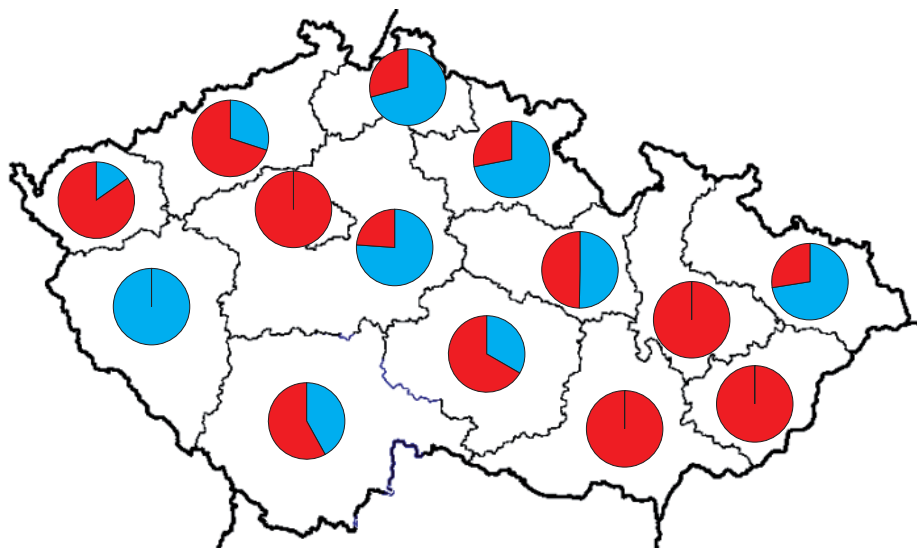

Vodácké desetikoruny k 1. září 2011

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 666 55 333/5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 90xxxxy.

Příspěvky bude možné zaplatit i hotově na srazu K+K v Plzni.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2011: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, červené nezaplacené.

Má vaše klubovna zrevidovaný komín?

Prázdniny utekly jako voda a není tomu daleko, kdy nás počasí vyžene z lesů, vod a strání zpět do našich útulných kluboven.

Ti „šťastnější“ jen otočí kohoutem a roztočí číslka elektroměru či plynoměru. Tam, kde ještě přetrvává možnost ohřát se u starých bullerjanek, bude třeba tu a tam přiložit nějaké to polínko, aby nám v našich klubovnách přes zimu bylo teplo. Ať tak nebo tak, neměli bychom zapomínat na kontrolu, čištění a revizi komínu, odborně nazývaného spalínová cesta.

Počínaje 1. lednem 2011 nabýlo účinnosti nařízení vlády č. 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv, která krom jiného přesně určuje četnost provádění kontroly, čištění a revize spalínové cesty.

Kontrolu spalínové cesty provádí vždy odborně způsobilá osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví.

Čištění spalínové cesty provádí vždy odborně způsobilá osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví, přičemž čištění spalínové cesty sloužící pro odtah spalin od spotřebiče na pevná paliva o jmenovitém výkonu do 50 kW včetně je možno provádět svépomocí. Podmínkou však je, aby právní osoba o pro-

vedení čištění spalínové cesty svépomocí učinila o tomto záznam do požární knihy, popř. jiné provozní dokumentace.

Revizi spalínové cesty vždy provádí odborně způsobilá osoba, která je držitelem živnostenského oprávnění v oboru kominictví a je k těmto činnostem zvláště oprávněna.

Revize spalínové cesty se vždy provádí:

- před uvedením spalínové cesty do provozu nebo po každé stavební úpravě komína,
- při změně druhu paliva připojeného spotřebiče paliv,

- před výměnou nebo novou instalací spotřebiče paliv,
- po komínovém požáru,
- při vzniku trhlin ve spalínové cestě, jakož i při vzniku podezřelých na výskyt trhlin ve spalínové cestě.

Výše uvedené nám ve zkratce říká, že zpravidla ve všech klubovnách nás čeká povinná kontrola nebo revize spalínových cest, a to zpravidla jedenkrát ročně s tím, že čištění komínů si můžeme provést sami, nesmíme však zapomínat o tom učinit záznam do příslušné dokumentace.

Jistě se objeví hlasy, které budou říkat, jak je tato četnost zbytečná. Nejsem odborníkem v oblasti protipožární prevence, nicméně vím, že zanedbání výše uvedeného nevyhnutelně povede při případné škodní události způsobené vadou na spalínové cestě k zamítnutí pojistného nároku z důvodu neprovedení řádných kontrol, čištění a revizí spalínových cest. Pokud ani toto není ten správný argument, proč mít komín v pořádku, tak tyto zákonné postupy by měly přispět k minimalizaci rizika poškození majetku a zejména zdraví osob klubovnu navštěvujících nebo v ní nocujících.

Platejz

výkon připojeného spotřebiče paliv	činnost	druh paliva připojeného spotřebiče paliv			
		pevné		kapalné	plynné
		celoroční provoz	sezónní provoz		
do 50 kW včetně	čištění spalínové cesty	3x	2x	3x	1x
	kontrola spalínové cesty	1x		1x	1x
	výběr pevných (znečišťujících) částí a kondenzátu	1x		1x	1x
nad 50 kW	kontrola a čištění spalínové cesty	2x		1x	1x
	výběr pevných (znečišťujících) částí a kondenzátu	2x		1x	1x
	čištění spotřebiče paliv	2x		min. podle návodu výrobce	

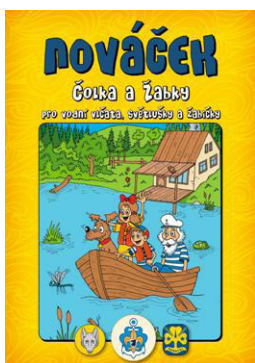

Přehled programové nabídky pro VS

Hlavní kapitanát VS ve spolupráci s TDC a programovým odborem Junáka vydal v průběhu posledních měsíců několik nových publikací a pomůcek, které se vám mohou hodit v rámci vašeho oddílového vodáckého programu. Kapitánská pošta vám nyní přináší jejich základní přehled.

VODNÍ VLČATA A ŽABIČKY

NOVÁČEK

Nováčka by měl obdržet každý nový člen vašeho oddílu ve věku 6-11 let. Seznámí se v něm s tím nejdůležitějším, co potřebuje

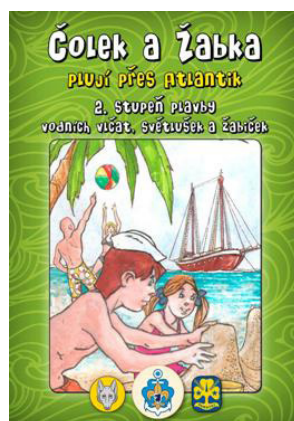
znát pro svoji činnost v oddíle vodních skautů: kdo je žabička a kdo vlče, co s sebou na schůzku, jaká platí ve skautu pravidla, znaky, sliby, zákony či hesla žabiček a vlčat, jak vypadá skautský kroj, jaká jsou základní pravidla při jízdě na lodi nebo si může doplnit informace přímo o své šestce (družině) či svém oddílu.

Nováčka lze stáhnout na webu HKVS nebo koupit v e-shopu TDC za 49 Kč.

PLAVBY VODNÍCH VLČAT, SVĚTLUŠEK A ŽABIČEK

„Plavby“ jsou naší vodáckou variantou stezky pro vlčata (tradiční symbolický rámeček Knihy džunglí) a pro světlušky (symbolický rámeček Kouzelné lucerny). Naše vodácká varianta má vlastní příběh sourozenců Čolka a Žabky, kteří se vydávají na plavbu přes moře se svým dědou Jackem, kapitánem námořní lodě Diamond.

Plavby jsou zároveň skvěle využitelné v koedukovaných oddílech, protože jsou na rozdíl od základních verzí stezky určeny jak pro kluky, tak pro holky. Tomu odpoví-

dá jak obsah příběhů a komiksů, tak formulace aktivit.

Plavby kromě asi 50 jednodušších či náročnějších aktivit, vedoucích děti jak k všestrannému rozvoji, tak i k rozvoji vodáckých znalostí a dovedností, obsahují také přehled zákona, slibu, hesla a denního příkazu ve vlčácké i žabičkovské variantě.

Každý oddíl má také možnost do Plavby přidat i své vlastní oddílové doplňky.

Na závěr každého dílu si dítě může zkusit splnit i jednu speciální zkoušku: „Nástrahu pustého ostrova“.

Plavby jsou bohatě a vesele ilustrované a jako motivační prvek obsahují i samolepky (vlče či žabička si může za každou splněnou ak-

tivitu nalepit jednu novou nálepku do středového obrázku).

V současné době se připravují podpůrné materiály k Plavbám: metodika, nášivky, diplomy, nálepky na nástěnku a přehled aktivit. Jejich dokončení předpokládáme v horizontu několika týdnů.

Plavby mají tři stupně:

- **Plavbu Čolka a Žabky ve Středozemním moři** (1. stupeň, 7-8 let) lze stáhnout na webu HKVS či koupit v e-shopu TDC za 49 Kč.
- **Plavbu Čolka a Žabky přes Atlantik** (2. stupeň, 8-9 let) lze stáhnout na webu HKVS či koupit v e-shopu TDC za 49 Kč.
- **Plavbu Čolka a Žabky v Tichém oceánu** (3. stupeň, 9-10 let) si lze stáhnout na webu HKVS či koupit v e-shopu TDC za 49 Kč.

1 Co umím a znám

MILÍ PLAVČÍ, PROTOŽE JSTE JEŠTĚ MALÍ, JEZDÍTE NA MENŠÍCH LODÍCH NEŽ MY VELKÍ NÁMOŘNÍCI. VZPOMÍNAJTE, JAKOU LODĚ MÁ DOMA KAPITÁN JACK NA RYBNÍKUP ANO, JE TO PRAMICE. ALE DRUHOU LODI JE DALEKO VÍCE, POZNÁTE JE, KTERÉ Z NICH?

Napišu, jak se jmenují lodě na obrázcích.

Na lodi nebudu vstávat, vyklánět se, dávat nohy nebo ruce z lodě ven nebo do vody, pokud to neařídil kormidelník.

Naučím se, kam a jakým způsobem se správně ukládá pádlo a vesta.

Shlíkat do vody je špatná a s vestou se nemá člověk čeho bát. Když se chce námořník trochu zchládit, nepoleze přeci dolů po žebříku, to je otrava. A co ty, nebojíš se skočit?

S vestou skočím do vody v místě, které mi určí kapitán našeho oddílu.

Zahrajeme si se šestkou hru ve vodě, při které se obličejem potopíme pod hladinu.

Během plavby na vodě se budu snažit pilně pádlovat a neulejvat se. Pokud to dokážu, nechám si od kapitána nebo kormidelníka namalovat smajlíka.

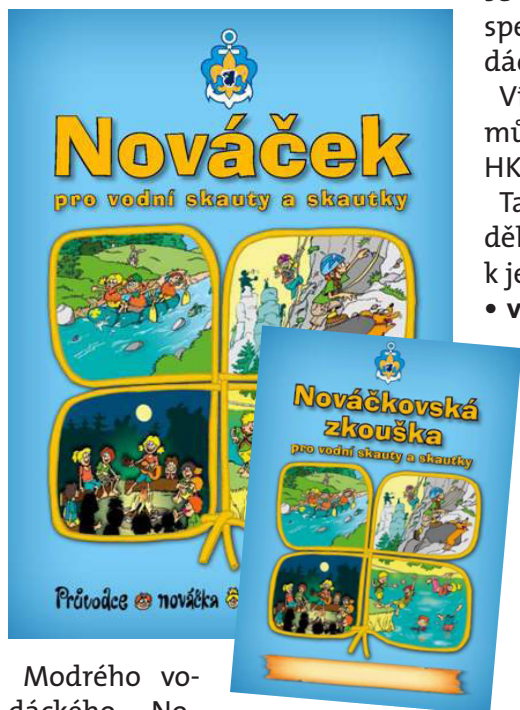
ZÁDNÝ NÁMOŘNÍK NESMÍ BÝT LENOCH. I KDYŽ JSTE ZATÍM MALÍ PLAVČÍ, I VY MŮŽETE DOKÁZAT, ŽE UŽ JSTE NA LODI UŽITEČNÍMI ČLENY POSÁDKY!

VODNÍ SKAUTI A SKAUTKY

NOVÁČEK

Vodácký skautský Nováček vyšel již před dvěma lety a je základní příručkou, určenou všem nově přichozím do skautských oddílů. Součástí Nováčka je také vřítá Nováčkovská zkouška s vodáckými doplňky (včetně volného místa pro doplnění podle potřeb vašeho oddílu). Plnění bodů Nováčkovské zkoušky potvrzuje většinou kapitán oddílu, případně kormidelník posádky. Po splnění Nováčkovské zkoušky je možné začít skládat skautský slib a plnit skautskou stezku.

Modrého vodáckého Nováčka a vodáckou Nováčkovskou zkoušku stahujte na webu HKVS, obé je ke koupě v e-shopu TDC za 40 Kč.

VODÁCKÉ DOPLŇKY

Vodácké doplňky jsou určeny k použití jak se skautskou stez-

kou (novou i starou), tak zcela samostatně. Jejich úkolem je napomoci rozvoji plaveckých a vodáckých dovedností a znalostí dětí, mají pomoci zvýšit bezpečnost, kázeň a zvládání krizových situací, vč. schopnosti sebezáchrany, posilování fyzické zdatnosti vodními sporty a okrajově se zaměřují také na další vodácká specifika (ochrana okolí vody, „vodácká romantika“, atd.).

Více o vodáckých doplňcích si můžete přečíst v článku na webu HKVS.

Také vodácké doplňky jsou rozděleny do stupňů, a to čtyř - každý k jednomu stupni stezky:

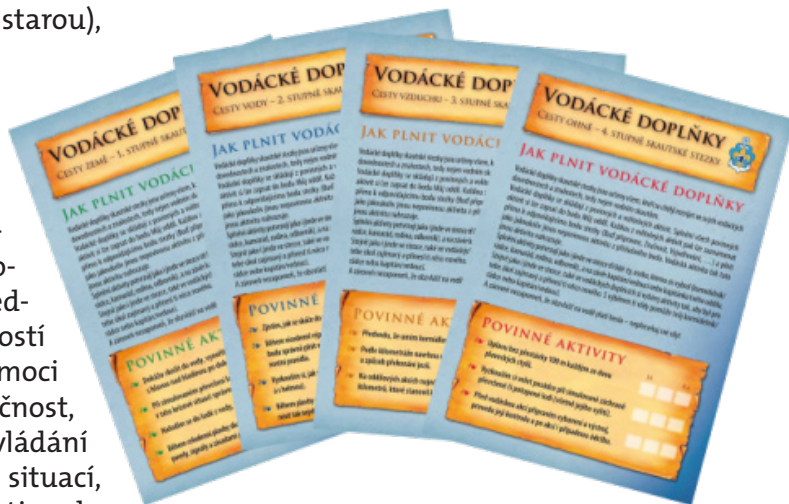
- vodácké doplňky Cesty země (1. stupeň, 11-12 let)
- vodácké doplňky Cesty vody (2. stupeň, 12-13 let)
- vodácké doplňky Cesty vzduchu (3. stupeň, 13-14 let)
- vodácké doplňky Cesty ohně (4. stupeň, 14-15 let)

Všechny vodácké doplňky lze stáhnout na webu HKVS či koupit v e-shopu TDC jen za 2 Kč/ks!

VODÁCKÉ VÝZVY - NÁŠIVKY

Součástí vodáckých doplňků je také šest speciálních vodáckých výzev pro vaše skauty a skautky:

- přespání na pramici,
- slanění do loď,
- proplavání peřeje,

- vítr do plachet,
- 24 hodin pod plachtami,
- 24 hodin na vodě.

Obsah vodáckých výzev a podmínky pro jejich plnění naleznete ve vodáckých doplňcích. Nášivky vodáckých výzev jsou již vyrobené a k dispozici ve většině skautských prodejen a také v e-shopu TDC jen za 18 Kč/ks!

CO SE CHYSTÁ?

Kromě již zmíněných připravovaných doplňkových materiálů k plavbám se v současné době pracuje na vodáckých listech připravovaného Řádcovského zápisníku.

V současné době jsou na Skautské křižovatce také již zveřejněny základní principy nového roverského programu. Speciální zapojení vodních skautů a tvorba vodáckého doplnění tohoto programu se nepředpokládá.

V blízké době by měly být také zveřejněny první výstupy programu pro předškoláky a nových skautských odborek. Podrobnosti a možnosti zapojení do těchto projektů probere na výchovné komisii na plzeňském srazu - přijďte!

Pavlík

Přespání na pramici

Proplavání peřeje

Slanění do loď

Vítr do plachet

Tři orlí pera

24 hodin na vodě

Den pod plachtami

Navigamus 2012: novinky

Začal nový skautský rok, který kromě mnoha zážitků přinese i Navigamus. Abychom si ho všichni užili, chceme vám poskytnout co nejvíce důležitých informací během podzimního srazu kapitánů, který se bude konat v Plzni.

V plánu je procházka na tábořiště ATC Ostende. Všichni si tak budou moci na místě prohlédnout, jak to tam vypadá, kde se bude spát, kde jíst, kde nastupovat a kde se bude odehrávat program. Autokemp se nachází na břehu Boleveckého rybníka, jehož rozloha je přibližně 50 hektarů. Na plachtění to je poměrně málo, ale pro pramice to stačí bohatě. Rybník je obklopen lesy, které budeme využívat k hrám.

Dále se dozvíte, jak se na Navigamus přihlásit. Registrace bude probíhat na webu pomocí online formuláře. Na srazu se vám ho pokusíme představit tak, aby pozdější práce s ním nepůsobila žádné problémy. Stejným stylem bude řešeno i přihlašování na předprogram. Zároveň s registrací si budete moci vybrat z nabídky předmětů spojených s Navigamem

NAVIGAMUS 2012

CO: celostátní setkání vodních skautů všech věkových kategorií

KDY: 7.–10. 6. 2012

KDE: Plzeň, Bolevecký rybník

a objednat si ty, které vás zaujmou. Každý oddíl je pak dostane přímo na Navigamu, takže se rozhodně nestane, že by na vás něco nezbylo.

Připravujeme i podrobnosti k předprogramu, který začne v prosinci. Doufáme, že se zapojí většina výprav a o lístky na první palubu se strhne lýtý boj, jak je vodním skautům vlastní.

DŮLEŽITÉ TERMÍNY

- **1. 12. 2011** – spuštění registrace a předprogramu
- **15. 2. 2012** – konec registrace PTP
- **15. 3. 2012** – konec registrace účastníků za základní poplatek
- **15. 4. 2012** – nejzazší termín pro zaplacení základních účastnických poplatků
- **7.–10. 6. 2012** – Navigamus

Jak je na Navigamu zvykem, na programu se budou podílet i jednotlivé oddíly. Jedno odpoledne bude věnováno jejich aktivitám, které nabídnou všem novou inspiraci. Rádi bychom, aby tento program byl rozmanitý, oddíly měly potřebné zázemí a podíleli se na něm opravdu všichni, proto bude potřeba zadat základní informace k své aktivitě již při registraci. Je tedy načase začít o něm přemýšlet!

Jak jsme již avizovali, k zajištění části materiálu nezbytně potřebujeme vaši pomoc. Pokud tedy máte nějaké nasbírané papírové sáčky od čajů či krabice od papírů do tiskáren, dovezte je prosím na sraz do Plzně. Za každý kus jsme vděční a vám už to aspoň nebude doma překážet.

Těšíme se naviděnou na srazu!

Liška

ILUSTRACI FOT. JAN HRNČÍK - MARBUFE

TÝM NAVIGAMU 2012:

KATEŘINA KADEROVÁ - LIŠKA

ŠÉF ZAHRAŇIČNÍCH ÚČASTNÍKŮ

Co máš na starosti na Navigamu?

Mám na starosti zahraniční účastníky od A do Z, takže vlastně od každého trochu. Momentálně Navigamus propaguji v zahraničí, komunikuji s prvními zájemci, vytvářím anglickou verzi webu a čeká mě spousta dalších úkolů, aby byl zahraniční účastník spokojen i na samotné akci. Doufám, že jich přijede zas o něco více, než v minulých letech.

Čemu se teď věnuješ ve skautingu?

Jsem zástupkyní hlavního kapitána, takže mi většinu času zabírají jednání HKVS a práce na různých úkolech. Podílím se na přípravě programu na srazech kapitánů. Částečně se také zapojuji do projektů spojených s personalistikou v Junáku.

Jaké jsou tvoje skautské zkušenosti z dřívějšíka?

Co se týče kurzů, nejdéle jsem setrvala na ČLK VS Námořní akademie, který

jsem po absolvenci čtyři roky pomáhala připravovat. Z mezinárodních akcí jsem se účastnila světového jamboree v Thajsku a středoevropského Tatracoru, jako servistým jsem pomáhala na Intercampu 2004, podílela jsem se na přípravách Orbisu a v neposlední řadě jsem letos v létě vyrazila na světové jamboree do Švédska jako členka servistýmu.

Co děláš v civilu?

Zatím studuji, čeká mě poslední rok navazujícího magisterského studiu angličtiny a francouzštiny na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Přivydělávám si učením dětí i dospělých a také vymýšlením úloh do nového testu z angličtiny pro SCIO.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Koníčků mám hodně, s časem už je to horší... Zpívám ve skautském sboru Cantuta, věnuji se stepu, zumbě, plavání, lyžování, kanoistice, ráda chodím do divadla nebo si přečtu knížku (českou a odpočinkovou).

Motto: S úsměvem jde všechno líp!

Vzpomínka na zakladatele českého vodního skautingu

Josef Rössler–Ořovský se narodil v roce 1869 a koncem 19. století byl zakladatelem sportovního života v českých zemích. Sportovních spolků založil mnoho, proto jmenujme jen některé: Český Yachtklub, Svaz kanoistů Království českého, Český tenisový klub a další sportovní oddíly jako Svaz lyžařů, bruslařský klub a dokonce i Klub velocipedistů. Dokonce stál i při zrodu Českého olympijského výboru v roce 1899!

Při této pilné činnosti není divu, že když A. B. Svojsík začal roku 1911 u nás organizovat skauting, byl Ořovský mezi prvními, kteří podpořili tuto myšlenku. A začal prakticky a zostrá, založil totiž při Českém Yachtklubu družinu vodních skautů a hned o prázdninách roku 1915 vyplul s družinou Bobrů z 2. oddílu vodních skautů na několika kanoích na řeku Sázavu. Podnikl tedy něco, co bylo do té doby nevídané. S touto družinou doplul za 6 dní ze Světlé nad Sázavou do přístavu Českého Yachtklubu v Praze – Podolí.

Z původní družiny Bobrů vytvořil potom Rössler–Ořovský „První oddíl vodních skautů – Praha“. S ním pak podnikal vodácké výpravy a také v létě tábořil.

Za zmínku stojí také to, že nechal v Týně nad Vltavou u dřevařské firmy pana Šíleného postavit hausbót, který měl pražským vodním skautům sloužit jako klubovna. Podle dochovaných zpráv ale nastal problém, jak tento hausbót dostat do Prahy - byl totiž postaven na dno velké pramice a nikdo v Týně nad Vltavou se při jeho stavbě nezabýval myšlenkou, jak tak velkou a těžkou věc dopravit do Prahy. Ale Rössler se brzy domluvil s vůdcem tehdejšího 5. (suchozemského) oddílu Jaroslavem Novákem, pozdějším kapitánem

vodácké Pětky, a vymysleli na tu dobu neobvyklou akci, totiž, že když mohou vory doplout samotíží až do Prahy a ještě dále, tak že to jistě dokáže i velká pramice s plochým dnem a vestavěným dřevěným domečkem. Nutno poznamenat, že vzhledem k nutnosti plavení vorů byly na tehdejších vltavských jezích pečlivě udržované plavební „komory“, tedy naše známé „šlajсны“. Oba skautští vůdci se pro tohle dobrodružství nadchli a začali splavení houseboatu po Vltavě z Týna do Prahy organizovat. Ze starších členů Pětky a ze členů Českého Yachtklubu byla vytvořena posádka, která opravdu hausbót bez nehody provezla vltavskými šlajsnami, Červenskými i Svatojánskými proudy a šťastně zakotvila na špičce Židovského ostrova pod Černou věží.

Hausbót se pak stal klubovnou pátého oddílu, kterýžto se později přeměnil na slavnou vodáckou Pětku v čele s kapitánem Brařkou. Klubovna na hausbótu přežila až do roku 1940, kdy již zpuchřelá prkna dna pramice povolila při tání a odchodu ledů a klubovna se začala potápět. Hausbót byl pak přepraven na Libeňský ostrov a tam rozebrán.

První oddíl, vedený kapitánem Rösslerem, se usídlil na Střeleckém ostrově, kde si vybudoval velkou klubovnu. Z jeho řad vyšlo několik olympijských vítězů a vodní skauti se stali mezinárodními reprezentanty v kanoistice. Z olympiád v Berlíně 1936, Londýně 1948, Helsinkách a Melbourne 1956 vždy přivezli medaile.

Rössler – Ořovský ale byl také novinářem, který české veřejnosti v Čechách představoval sportovní disciplíny, které byly tehdy zakazovány jako podezřelá činnost. Byl také sekretářem Českého olympij-

ského výboru, právě on také zorganizoval v roce 1900 první lyžařské závody v Krkonoších, ze kterých se vyvinuly Zimní olympijské hry,

Vyhrával regaty ve Francii a v Terstu, ale i veslařské závody stejně jako vyhrál cenu italského korunního prince na dvojce s kormidelníkem i závod ve skifu v Benátkách. Při tom všem ještě stihnul být v roce 1919 prvním starostou Svazů skautů a skautek.

Ale Rössler – Ořovský byl v první řadě vodním skautem a sluší se to dnešním mladým vodním skautům připomenout!

Oskar, Amateur

Den na Visle

Řeka Visla nás lákala už dlouho. Říkali jsme si: „Jak asi vypadá? Dá se sjet? Zvládneme ji na gumáku? A co na ní strávit pár dní, půjde to?“ A tak jsme jedné květnové soboty sbalili člun, pádla, proviant a v půl šesté ráno vyrazili autem do Polska.

Posádku tvořili Radim, Petr a já, Petra. Jeli jsme z Ostravy přes Krakov do vesničky Nové Březsko, které jsme si na mapě vyhlédli jako vhodný začátek naší průzkumné plavby. Po čtyřech hodinách jízdy jsme byli na místě. Překvapil nás vzhled a okolí řeky. Břehy byly poměrně strmé a zarostlé šťavnatou trávou, tu a tam strom či vrbi-
na. Řeka se zdála široká, mohutná a rychlá. Náš plán byl dostat se proti proudu kam až to půjde a následně splavit řeku po proudu.

Přípravy před vyplutím nám zabraly téměř hodinu a půl. Jako plavidlo nám posloužil nafukovací člun OLA sovětské výroby někdy ze sedmdesátých let. Start naší plavby byl na 121. kilometru vodní cesty, čas nalodění - půl dvanácté. Petr s Radimem nejprve vyzkoušeli, zda náš dvou a půl koňový motor zvládne plavbu proti proudu, já se poté přidala k nim.

Zpočátku to šlo dobře. Potkali jsme také kajak, což nás potěšilo, že měl někdo podobný nápad jako my. Asi po dvou kilometrech jízdy proti proudu jsme zjistili, že přestože motor šlapal na plné obrátky, byli jsme stále na stejném místě. Proud byl tak silný, že nám nezbylo, než se otočit a jet po proudu zpět. Po čtyřiceti minutách jsme měli za sebou pouhé dva kilometry v obou směrech a nalézali se na původním, 121. kilometru. Pokračovali jsme na člunu dál. Řeka pěkně tekla a klikatila se jako had, žádné kameny ani kmeny stromů ve vodě či jiné překážky, všude jen samý heboučký písek. Občas jsme minuli strom, ověšený igelity téměř ke koruně. Zřejmě pozůstatek

předloňské povodně, která změnila tvář i koryto řeky. Krávy pasoucí se v blízkosti, renovovaný klášter s červenými špičkami střech lákající k návštěvě, mozaika políček na protějším kopci a sem tam skřehotající racek; jinak všude ticho a klid. Podle mapy jsme měli doplout k dalšímu přítoku řeky, našemu plánovanému cíli. Po dvou hodinách plavby jsme ho již netrpělivě vyhlíželi. Na 129. kilometru jsme to vzdali a otočili člun zpět.

A jak jsme se pěkně svižně plavili po proudu, proti proudu to byl opět boj. Po čtvrt hodině jízdy, sunoucí se vpřed téměř šnečí rychlostí, jsme si spočítali, že na místo startu bychom do tmy nedojeli. Byly tři hodiny odpoledne. Přirazili jsme tedy ke břehu a plavbu ukončili. Člun jsme vyvlekli na břeh a Radim šel pro auto. My s Petrem ho zatím vyfoukli a sbalili. Zvedl se vítr, začalo poprchávat a byla nám zima. „Osm kilometrů, to jsou dvě

ŘEKA VISLA

Řeka Visla dosahuje délky 1 047 km. Z toho 941 km představuje vodní cestu. Řeka pramení a ústí do Baltského moře v Polsku. Vodní cesta začíná v Osvětimi a řeka je regulována po 92. km vodní cesty v Krakově. Od tohoto kilometru je řeka až po vodní nádrž Vloclavek za Varšavou neregulována, což představuje několik set kilometrů. Horní úsek vodní cesty (až po ústí Sanu) je dlouhý 241 kilometr. Řeka protéká nížinami a vždy představovala významnou vodní cestu. Na jejím toku jsou následující významná města – Osvětim, Krakov, Sandoměř, Varšava, Plock, Toruň, Gdaňsk. Při splavení řeky lze podle našich odhadů a informací z internetu dosáhnout pohodlně denních etap o délce 40 km. Řeka není vybavena na turistický ruch – chybí kempy, restaurace a obchody. Visla protéká relativně divokou krajinou s množstvím vodního ptactva. Více po proudu jsou řady ostrovů a písčín. Řeka Visla má kilometrůž od začátku vodní cesty k ústí, její značení je mnohdy zanedbané. Zaslouží si delší plavbu spojenou s poznáváním historických památek.

hodiny pěšky jen k autu, pak se ještě dostat s autem k nám a ke člunu. Dost dlouhá doba“, říkali jsme si s Petrem. Navlékli jsme na sebe, co se dalo a čas si krátili chůzí a průzkumem okolí. Kousek od nás stálo ve stráni pár domků. Na zahrádkách jejich obyvatelé sekali trávu, nosili dřevo nebo se rýpali ve skalce. Asi dvacet metrů od břehu jsme u cesty objevili strom, v jehož větvích, ve výšce téměř dospělého člověka, byla nachumlána

tráva a kousky dřeva. Vypadalo to jako nějaké hnízdo. Když jsme ale přišli blíž, došlo nám, že to také způsobila povodeň. Při představě, jak to tu asi při záplavách vypadalo, nám naskočila husí kůže.

Radimovi se podařilo stopnout dodávku, a tak za námi dorazil již po hodině a půl. Po naložení všech věcí jsme se vydali na zpáteční cestu. Zmrzlí, unavení, ale spokojení. Do Ostravy jsme přijeli po desáté večer. Těšili jsme se na měkkou po-

stel a hrnek horkého čaje.

Závěrem lze konstatovat, že se něco povedlo více, něco méně. Ale osobní zkušenost, že splutí Visly může být velkým zážitkem, je důležitější, než jen její studování s prstem po mapě. Přesvědčili jsme se, že i několikadenní výprava (i s kulturním vyžitím) je reálná a někdy v létě tedy: „Hurá na Vislu!“

Petra a Radim (Ostrava)

Polib mého Lemroucha

Je pozdní večer, předposledního dne měsíce července, a poslední noc táborová.

Ticho, přerušované jen plácnutím ryby nebo kvakotem žáby. Kapky deště pleskají o vodní hladinu.

A tu hle: kdosi se blíží příbřežní vodou přístavu. Tři postavy ponurých zevnějšků, trsy rákosů, blatouchů či jiné vodní květeny jim pokrývají jejich těla a jako plášť jim ze zad splývají zbytky rybářských sítí. Kdo jsou a co tu pohledávají? Tu se jeden z trojice zastavil. V jeho plesnivém vousu se zaleskly krůpěje vody a v ruce třímá hrozivý trojzubec. Že by to byl sám velký vládce moří a vodstva všelikého se svojí suitou? Zdá se, nebož z pobřeží dolů kráčí postava, zahalená v šat temný, jen s lucernou v ruce a jako by někoho hledala, či spíše očekávala. Tu se zastavila, chvíli naslouchala apak zvolala: „Neptunééé, Neptunéé...“ Hlas její se rozlehl po všech vodách sečských i přilehlého okolí. A opět. „Neptunéé“ A z pobřeží se ozvalo: „Kdo mne to volá, který mrzký červ si dovolil vyslovit mé jméno?! Kdo jsi a oč žádáš.“ „Ó velký Neptune, já kapitán sedmého oddílu Džin, jsem si dovolil vyrušit tvoji maličkost a přivést ti tohoto plavčíka, aby rozšířil řady mořského potěru.“ Á kapitáne Džine, pokud mně má paměť neklame a zrak nešálí, my už jsme se spolu setkali. Nuž dobře, přístup blíže a polib mého

Lemroucha. Hovoř, koho, že to přivádíš.“ S tímto přistoupil kapitán sedmičky k slovtnému kmetovi, uchopil kraj jeho roucha a políbil jej. „A koho, že mi to přivádíš?“ „Tento plavčík, ještě jména nemá.“ „No tak tedy dobrá. Chopte se ho pochopové. Ne kapitána Džina, ale plavčíka! To je dneska ale personál, posteskl si Neptun. S tímto výkřikem přiskočily dvě stvoření pokryté mořským slizem na plavčíka a už už se na něj sápany. „Tak takhle ne!“ zařval Neptun“ chásko bídnl!“ Obrátil se na plavčíka řka : „Bojíš se?“ „Nebojím!“ srdnatě vypjal hrud' plavčík. „To je dobře, že se nebojíš, protože ty jsi byl zajisté hodný, abys byl hozen vstoupit do našich mokrých řad. Takže pochopové, jako vždycky: oholit, uzdravit neduhy, nakrmit a pak před mou maličkost. A ne jako minule. Jen oholit, ne odříznout hlavu, jasné?“ „Ano, jistě, velkomožný a ctnostný, ke všem spravedlivý Neptune, provedeme.“ A pak už to šlo ráz na ráz. Mořská pěna pokryla odsouzenci tváře, sekýrová břitva jej připravila o rašící podrost, termální bahno přilnulo na záda a hrud' a kopřivová koupel dělala zázraky. „Máš hlad?“ Ptá se jeden z Neptunových pohůnků. „Nemám.“ „Ale máš! Tak jen otevři ústa a dej si. Naše paňmáma dneska čerstvě uvařila, sama mana nebeská (či spíše mořská)“ A tak plavčík srdnatě polkl nabízenou lžici. „Dáš si

FOTO MILAN NĚMEC - STOPAŘ

ještě?“ „Prosím, ne-e.“ „Tobě to nechutnalo?, diví se.“ „Prosím, ano.“ „Tak si dej ještě.“ „Ne, děkuji.“

Pak Neptun sklopil svůj planoucí zrak a trojzubcem plavčíkovi pokynul. „Tak předstup a poklekní na kolena svá.“ Plavčík pochopil slova jeho a učinil tak. Mořský vládce sklonil svůj trojzubec, až tento se dotknul plavčíkova rámě a řka pravil: „Tímto tě křtím na hubl-prasklamlask“ zaskřehotal stařec“ což je v neptunštině a nahoře ti to tvůj kapitán přeloží. A teď se upaluj umýt a smýt svůj smrtelný pot jenž ti vyrašil na čele, ve vodní náruči naší matky přírody a plav pak nahoru pro další, neb jsem slyšel, že nejsi sám, kdo jest přijímán do vodního cechu.

*zaslechl a možná i trochu upravil
Stopař (Pardubice)*

ZÁŘIJOVÉ NA NEWS

Táborová část Námořní akademie 2011

„Bylo léto 2011 a my, jako budoucí kadeti na lodi Walrus, jsme očekávali co se na prvním místě setkání, v Blovicích, stane. Jen co se čas posunul k 13:45, tak se ozvalo písknutí. Všichni jsme jako splašení vyběhli a seřadili se do řady. Ovšem, někteří se moc nehonili, a tak jsme si dali všichni pár těch kliků do začátku. Po přísném přijetí našich bocmanů jsme vyrazili na pochod po skupinách v pekelném

vedru po rozpálené silnici. Po cestě jsme se trochu stmelili jako kolektiv, částečně se taky poznali. Každý se snažil zjistit, co má od toho druhého čekat a snažili jsme se pochopit přežití ve zdraví. Po příchodu do tábora jsme začínali poznávat, co je to pravý drill, vůbec jsme netušili, co se po nás chce. A co se po nás bude chtít...“

„Skoro každý den byl něčím neob-

vyklý a skvělý, prostě pohádka pro dospělé v drsném vydání. Hry, co jsme zažili, byly famózní a naprosto nepopsatelný. Ať už ty vodní, u kterých byla velká legrace, tak i ty, které se odehrávaly v lese či v noci. Důkazem toho je např. tragický výbuch japonské jaderné elektrárny Fukušima, okolo které jsme zrovna projížděli. Museli jsme proto provést pár opatření, to znamená, že nás zavřeli po skupině do miniaturního krytu a tam nás dusili v pláštěnkách a gumových rukavicích dokud jsme nevyluštili, co dělat dál... Ano, tahle hra ve mě osobně zanechala velkou vzpomínku!“

„Strašně se mi také líbil styl výuky. Bylo to něco jiného než ve škole, kde to do nás kopou. Tohle bylo takový spíše hrou. Snažili se, aby to naše ochablá tělo a zdřevěnělé hlavy pochopili. Já jsem tam původně nejel kvůli tomu, abych poté mohl vést děti, jelikož my máme roverský oddíl. Jel jsem na Námořní akademii hlavně kvůli zážitkům, které jsem nepochybně zažil. Ale Námořní akademie mě změnila jako člověka a změnila mě také jako skauta. Nyní se nad věcmi, co

mi dříve přišli jako samozřejmost, více zamyslím a beru je více do hloubky. A taky jsem zjistil, že chci vést děti, přivést do našeho oddílu

nováčky a vychovat je podle toho co jsem se naučil a poznal a předat jim všechno, co se sám můžu naučit od starších a vyčíst z příruček.“

„Během letní plavby jsme si s ostatními vyměnili své zkušenosti, např. jak nabrat novou havěť do svých posádek a jak se o ně starat, aby vydržela a stala se vodní havěť. Avšak nesníme zapomenout, že této plavby se také zúčastnili suchozemští tvorové. Musím uznat, že si kupodivu vedli velmi dobře a zvládali své úkoly, jak na souši tak i na moři.“

„Všichni jsme se děsili konce, protože to znamenalo jen jedno, a to, že Námořní akademie končí a všichni se zase rozjedeme zpátky do všech koutů ČR. Ale už máme naplánováno spoustu setkání, akcí a soutěží. Myslím, že tyhle lidi budu potkávat celý život a budeme společně vzpomínat na tu nádhru, kterou jsme společně zažili.“

*své dojmy z NA popsali kadeti
Adulí, ěďa, Humr a Jery,
připravila Pumpa*

Nymburské „Mene Tekel“

11. února 2011 schválili poslanci ve sněmovně Zákon o třetím odboji, který povyšuje příslušníky protikomunistického odboje na válečné veterány.

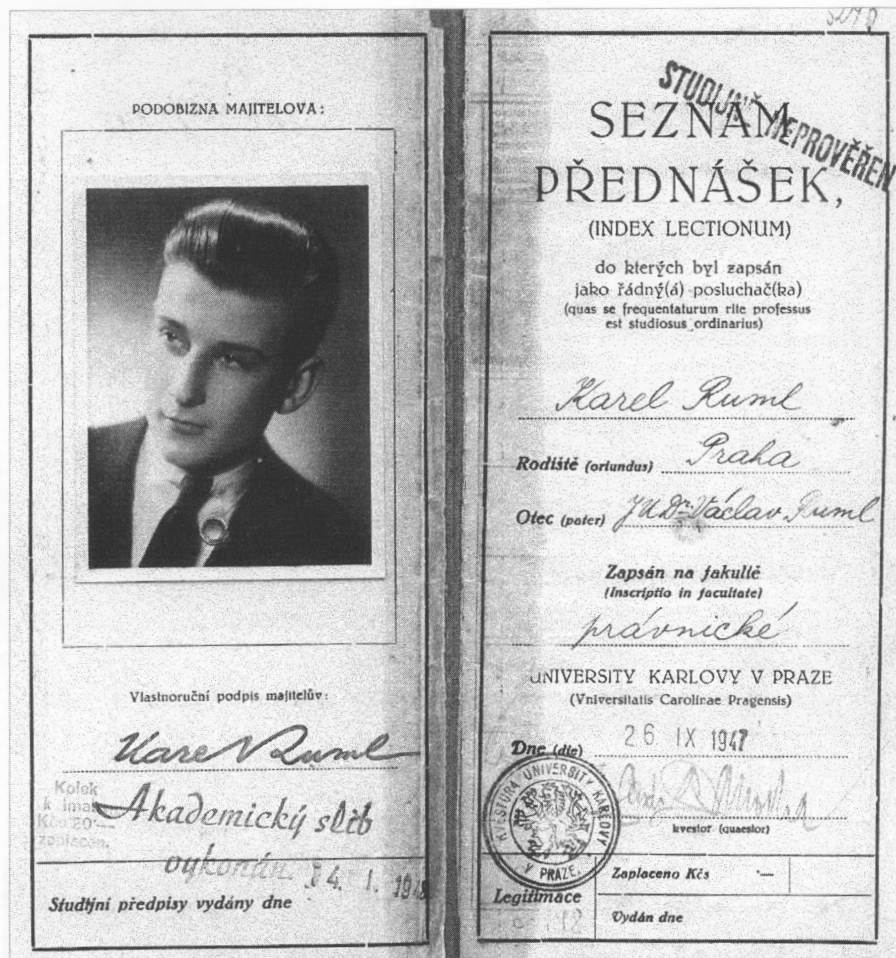
Vracím se v myšlenkách zpět k horečným dnům začátku roku 1949, rok po tzv. Vítězném únoru. Čekala nás likvidace skautského vodáckého přístavu Modrá Flotila Nymburk. Vše co jsme vybudovali od května 1945 bylo náhle ztraceno.

Proč nám v květnu 1945, když jsme končili skautskou strážní službu revoluční Dizpoziční čety, slibovali na nymburském náměstí: Vlast vám to nezapomene?

Zapoměla!

Skautská organizace byla začleňována do Československého svazu mládeže, vytvořeného vedením KSČ. Oddíly vodních skautů byly zrušeny!

Na pražském hradě proběhla manifestace vysokoškolských studentů. I my Nymburáci jsme byli předvoláni před vysokoškolskou studijní komisí. Potkal jsem se tam s vedoucími činovníky přístavu: Máťou (Matějčkem), Sergejem (Rumlem), Bůňou (Krejčím). Všechny nás vyloučili z dalšího studia. Mě s Máťou hned odvedli

„Sergejův studentstský průkaz s razítkem „studijně neproověřen“.

k Železničnímu pluku. Sergej zmizel někde na Moravě. Bůňa se vzepřel. Skončil v jáchymovských uranových dolech. Domů ho pustili až v šedesátých letech podlomným

zdravím. Po návratu již mnoho dnů nepřežil..

Sergej se protloukal až do září 1951. Jako aktivní účastník odjel 11. září 1951 „vlakem Svobody“ přes Aš do Bavorska.

Jedna z cest z nymburského nádraží k Tortuze vede nedaleko Hálkova divadla a Sokolovny. Právě v těchto budovách proběhly na podzim roku 1949 tzv. lidové soudy s těmi, kteří jakkoliv odmítali přijmout „diktaturu proletariátu“. U těchto soudů rozhodovali z ulice naverbovaní lidé pouhým zvednutím ruky o dalším bytí či nebytí svých nevině obviněných spoluobčanů.

Na průčelí divadla a Sokolovny jsou dnes mramorové desky s dvěma desítkami jmen místních občanů, mezi nimi i sokolů a skautů, z procesů z podzimu 1949, kteří ortely těchto soudů nepřežili.

Jako v gangsterském filmu

ve vězení Praha 9/1971!

Bylo krátce po druhé hodině odpoledne. Rychlík opustil Cheb a uháněl k severozápadu. Na několik minut zastavil ve Františkových Lázních; lidé vystupovali i nastupovali, nádraží žilo obyčejným životem všedního dne. A pak — pomalu k poslední cílové stanici — Aš. Právě na těchto kilometrech se odehrálo drama jako vystrížené z gangsterského filmu. Několik cestujících, převážně mladých lidí, přinutilo osazenstvo rychlíku včetně služebního personálu setrvat bez hnutí na svých místech — v jejich rukou se objevily pistole. Vlak zrychlil jízdu, hodil sebou na výhybkách a projel ašským nádražím. Nádražní zaměstnanci se jen dívali za mizějící soupravou. Bezmocní zůstali i vojáci na česko-německé hranici. Netušili, že dva ozbrojení muži přinutili typiče lokomotivy, aby si lehl na zem a znemožnili mu tak jakýkoli pokus

o zmaření únosu. Ano, únosu — bylo totiž 11. září 1951, den který nechalvalně proslul právě touto politováníhodnou a normálnímu rozumu nepochopitelnou akcí.

Skupina teroristů unesla zmíněný rychlík i s cestujícími do západoněmeckého Selbu. Tam je uvítal silný oddíl amerického vojska, který soupravu obkličil a zahájil vlastní »práci«. Československým občanům bylo zakázáno vystupovat z vagónů. Celý dva dny a dvě noci byli taktó vězněni, bez ohledu na to, že mezi nimi byly malé děti a ženy. Po celou tuto dobu byli vystaveni silnému nátlaku, který měl jediný cíl: přimět Českoslováky k »dobrovolnému« životu v NSR. Když se očekávaný výsledek nedostavil, byli všichni cestující naloženi do nákladních aut a převezeni do 120 km vzdáleného vojenského tábora Grafenwörth; tam

je nacpali do dřevěných baráků bez lůžek a jakéhokoli zařízení.

Případem se ihned začala zabývat československá vláda. Do západního Německa odjela skupina diplomatických zástupců, která se však k uvězněným spoluobčanům vůbec nedostala. Příslušný americký úředník prohlásil, že nemá čas s československými zástupci jednat, protože prý jde hrát tenis. Delegace odjela do Mnichova, kde byla zadržena policií a podrobena několikahodinovému výstřehu; pak byla le západního Německa vyhoštěna.

Donekonečna však naši lidé být vězněni nemohli. Když se přemlouvání a přesvědčování neseťkalo ani po několika dalších dnech s úspěchem, byl uneseným cestujícím umožněn návrat do vlasti. Rozpor mezi Trumanovým mírovým poselstvím a touto skutečností byl očividný.

vs

Neuznávám omluvu za kolektivní rozhodování.

Cením, že dnes v řadách Svojsíkova oddílu stále není místo pro bývalé členy KSČ!

Oskar

KAREL RUML:

Z DENÍKU VLAKU SVOBODY

„Vlak Svobody byl událostí, která tehdy, na podzim roku 1951, mediálně oběhla svět. Víím, o čem mluvím: byl jsem tehdy v tom jedenapadesátém roce programovým ředitelem rádia Svobodná Evropa v Mnichově a pamatuji, jak jsme jásali a naši posluchači doma s námi.“

(z předmluvy Pavla Tigrida)

Výňatek z knihy, s. 115-117:

„...Truxa a strojvůdce Konvalinka odpojili vpředu potrubí ke vzduchovým brzdám. Od této chvíle bude možno vlak zastavit jenom lokomotivou, nebo použitím velkých kol ručních brzd ve vagonech. V tom spočíval můj úkol: zamezit použití ruční brzdy posledního vozu. Jiní členové naší skupiny měli na starost brzdy v ostatních vozech...“

„...Bylo krátce před třetí odpoledne. Pomalu jsem vstal, trochu se protáhl a beze spěchu jsem došel na konec uličky k brzdě, kde jsem se opřel tak, abych kolo alespoň částečně zakryl. Odtamtud jsem chvíli pozoroval ty pasažéry, kteří byli v dohledu, a snažil se odhadnout, kdo z nich představuje nebezpečí. K uniformovaným soudruhům jsem přidal dva nenápadné civilisty, o kterých jsem si byl skoro jist, že jsou to fízlové. Také jsem se občas díval z okna dveří vlevo, kde se táhla hranice. Několikrát jsem si uvědomil, že se zdáli dívám na ostnatý drát, strážné věže a jiné surové krásy železné opony. Kus před Aší se mi zdálo, že vlak zpomaluje, což mě na okamžik naplnilo bezmocnou hrůzou. Vzápětí však jsme začali zrychlovat natolik, že jsme do nádraží vjeli jako rychlík - a pokračovali stejnou rychlostí. Kola poskočila na výhyb-

The Globe and Mail

Second Section

TORONTO, FRIDAY, OCTOBER 26, 1951.

Page 17

They Rode the Rails to Freedom

Ruml has his passport checked by an inspector at the Halifax office of the Canadian Immigration Service. He arrived aboard the refugee ship Goya from Europe and hopes to find employment in Canada.

Fotografie Sergeje - Karla Rumla - v kanadských novinách po jeho emigraci z Československa.

kách, o kerých jsem stále ještě nevěděl, jsou-li nařizeny naším směrem. Ve vagóně vypukla panika...“

„...Přitiskl jsem se zády ke kolu a dávno nacvičeným, rychlým pohybem vytáhl a zároveň odjistil pistoli. Policajt byl nebezpečně blízko, jen krátký krok ode mne, ale v tom okamžiku prudce zabrzdil, oči vykulené na mou zbraň, která se téměř dotýkala jeho dobře krmného břicha. Zároveň vypustil dech, který zapáchal pivem, cibulí

a uzeninami, a mně bleskla hlavou bláznivá myšlenka, že mi ten hrdina lidu snad omdlí...“

„...Kontrast mezi východní a západní stranou železné opony byl skoro komický. V 'ráji pracujícího lidu' ostnaté dráty, minová pole, kulometné věže a spousta pohraničních strážců, na západní straně skoro nic...“

pro Kapitánskou poštu připravil
Oskar

ORLICKÝ PĚTITRATLON

2.ročník vodáckého závodu na Orlici

<http://stikyhk.skauting.cz>

POŘÁDAJÍ: Štíky – 4.oddíl VS Hradec Králové

KDE: Hradec Králové, slepé rameno a hladká voda Orlice

KDY: sobota, 15.října 2011

PRO KOHO: žabičky, vlčata, skauti, skautky, open

Lodě na místě, netřeba tahat s sebou! Závod se skládá ze součtu časů pramice a štafety kanoí.

Pramice P550: závod na hladké vodě (cca 2km) přerušovaný disciplínami.

Kanoe: štafetový závod (cca 1,5km). Na trase kanoe se střídají háčci.

Disciplíny: lanová lávka, provazový žebřík, překonání cca 30m bez pádel pomocí nataženého lana

Kontakt: Renata Čížková, mohelka@seznam.cz

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 17, září 2011

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajsí kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do da- tabáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár - Pavlík, Lukáš Boubín - Platejz, Vladimír Cvrček - Vezír, Jiří Hold - Amateur, Kateřina Kaderová - Liška, Tomáš Litera - Slunda, Milan Němec - Stopař, Zuzana Pozlovská - Pumpa, Otakar Randák - Oskar.

Foto na titulní straně: Zdeněk Materna - Zdenda. • **Fotografie uvnitř čísla:** Adam Blaščík, Michal Fanta - Misha, Jan Hrnčíř - Marbuel, Tomáš Litera - Slunda, Tomáš Nechvátal - Tom, Milan Němec - Stopař, archiv HKVS a autorů.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů.

Toto číslo neprošlo jazykovými úpravami ani korekturami. • **Sazba:** Pavel Bár - Pavlík. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka říjnového čísla 30. září 2010.

